

че много пѣти пѣтувалъ и ся прѣображавалъ; за това ные щемъ прикажемъ по-послѣ. Въ едно отъ тыя пѣтуванія, на кое-то ся наканилъ за да опыта смъртны-ты, и да види да ли сѣ вѣрни на заповѣды-ты му, той слѣзълъ въ Аркадіѣ. Пастыріе-ти, кои-то живѣли въ тѣхъ странѣ познали го по величіе-то на лице-то му; нѣ тѣхый царь, Ликаонъ, единъ непестивъ и жестокъ владѣтель, двоумилъ ся за божество-то на пѣтника, та поискалъ да го опыта и за това му сложилъ за обѣдъ мръвки отъ едно дѣте. кое-то былъ заклалъ и разсѣкълъ. Чтомъ ся сложило омазно ѳетіе, дворець-тъ Ликаоновъ ся съборилъ, и тоя жестокъ владѣтель побѣгналъ въ влѣчій образъ въ една близка горѣ прѣзъ развалины-ты.

Тука явно ся види, че древни-ти сѣ были измыслили тѣхъ баснѣ за да истълкувать какъ имало много люты влѣцы по горы-ты на Гръціѣ.

Филемонъ и Босиса.

Приказва ся, че Юпитеръ и Меркурій, кога обыкаляли по Фригіѣ подъ чловѣческый образъ на всѣдѣ гы были обиждали и пѣдили жителе-ти на тѣхъ странѣ. Достопріимно гы прибрали само въ една простѣ колыбкѣ, у коихъ-то живѣли двама набожни старци; ти были Филемонъ и жена му Босиса. Ти ся расшѣтали та поднесли на два-та чужденцы единъ простѣ обѣдъ, кой-то Босиса готвила съ рѣцѣ-ты си.

Юпитеръ и Меркурій ся сдумали да накажѣтъ тѣхъ негостопріемныхъ земѣ, за това извели съ себе си Филемона и Босисѣ, и кога-то достигнали до единъ близень врьхъ, една буря, пустнята отъ господаря на богове-ты, потопила онѣхъ земѣ и